

РЕШЕНИЕ

№ 1082

гр. Пазарджик, 07.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК, XII ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на двадесет и трети септември през две хиляди двадесет и
втора година в следния състав:

Председател: Христо Георгиев

при участието на секретаря МАРИЯ Й. ЧАМОВА
като разгледа докладваното от Христо Георгиев Гражданско дело №
20225220101524 по описа за 2022 година

Депозирана е искова молба с правно основание чл.344, ал.1, т.1 , т.2 , т.3
и т.4 от КТ от Д. П. К., ЕГН-***** от гр., ул.
.....№....., обл.Пазарджик, срещу „Ролон Роло“ЕООД, ЕИК-112657033,
със седалище и адрес на управление- гр.Белово, ул. „Белия камък“№16, обл.
Пазарджик, представлявано от управителя Д. Й. Й..

Съгласно изложеното в исковата молба, ищецът твърди, че работил в
дружество „Ролон Роло“ ЕООД гр. Белово, считано от 22.03.2019 г. и заемал
длъжност „опаковчик“, макар, че често са му били възлагани и други
задължения като работа на банциг и др. Уговореното му възнаграждение е в
размер на минималната заплата за страната. Дружеството се занимава с
търговия и производство на стоки - тоалетна хартия, салфетки и др.п. Сочи се,
че в началото на тази година на 26.01.2022 г. му се е наложило да постъпи по
спешност в МБАЛ Пазарджик поради счупване на пателата след подхлъзване
и падане. На 27.01.2022 г. е претърпял хирургична операция, за което му била
издадена епикриза и болничен лист за периода от 26.01.2022 г. до 28.02.2022г.
По-късно му бил издаден болничен лист продължение от 01.03.2022 г до

30.03.2022 г. за още 30 дни. И двата листа е предявил на работодателя си.

Твърди се, че на 01.04.2022 г. се явил на работа, за да провери дали е в състояние да работи, но след няколко часа управителят му заявил, че „не става за работа“ и с колата го закарал до вкъщи. Явил се отново на преглед и ЛКК удължила отпуската му по болест поради временна нетрудоспособност с още 30 дни, за което му бил издаден болничен лист № E20221451191/04.04.2022 г., от 31.03.2022 г. до 29.04.2022 г. като продължение на предходния. Представен и приет е от работодателя му. Твърди се, че на 29.04.2022 г. му бил издаден нов болничен лист продължение - № E20221451434 за период от 30.04.2022 г. до 29.05.2022 г. от ЛКК и помолил племенницата му Ива Тодорова да го занесе на работодателя му в местоработата му. Когато отишла там обаче, при разговора със самия управител разбрала, че същият бил прекратил трудовото му правоотношение, считано от 01.04.2022 г. със заповед и отказал да вземе болничния лист, тъй като вече не бил негов служител и нямал ангажимент към него. Сочил се, че на 09.05.2022 г. съпругата му Красимира и племенницата Ива по негова молба отишли отново при работодателя му, за да разберат какво се случва и той им заявил, че е освободен от работа по взаимно съгласие. На същия ден заедно с племенницата му се явил в местоработата му, за да говори с управителя. Той поискал да подпише документ, че го освобождава по взаимно съгласие и той отказал, тъй като имал намерение, след като се възстанови, отново да работи на тази си работа. Сочил се, че е пред пенсия, на 64 години и няма друга възможност да си намери лесно работа, още повече, че бил и опериран.

Твърди се, че този ден поискал трудовата си книжка, но работодателят му заявил, че щял да променя в нея основанията за уволнението му и да издава някаква нова заповед и не ми я върнал. Сочил се, че потърсил информация и разбрал, че трудовият му договор е прекратен на основание чл.328 ал.1 т.12 от КТ поради обективна невъзможност за изпълнение, като включително и НАП е уведомена за това обстоятелство по надлежния ред. Твърди се, че не се получавал нито заповед за прекратяване на трудов договор, нито предизвестие за прекратяване, каквото се изисква по този текст от кодекса на труда. По тази причина и не разполагал с такива, които да предостави към настоящето изложение. Сочил се, че не е получил обезщетение за неспазено предизвестие за прекратяването на ТПО на това основание. По това време е бил в отпуск поради временна нетрудоспособност, за което са му

издавани болнични листове, предявени при работодателят му в указания срок. Не е получил обезщетение за неизползвания от него редовен платен годишен отпуск по чл.224 от КТ за 2019 г., 2020 г., 2021 г. и 2022 г., каквото се полага при прекратяване на трудовото правоотношение. Не е получил трудовата си книжка, въпреки, че я поискал от работодателя си и счита, че той незаконно я задържа.

Оформен е петитум с който се иска от съда да постанови решение, с което да отмени Заповед за прекратяване на ТПО с Ролон Роло ЕООД ЕИК 112657033 гр. Белово като незаконосъобразна и неправилна. Да признае уволнението за незаконно и да го отмени; Да го възстанови на заеманата длъжност като „опаковчик“; Да осъдите ответника да заплати обезщетение съгласно чл. 225 ал.1 от КТ в размер на 3 900 лева, ведно със законната лихва от датата на предявяване на исковете до окончателното изплащане на обезщетението; Да му бъде върната трудовата книжка, като отразеното в нея прекратяване на ТПО бъде поправено. Претендират се сторените съдебноделоводни разноски. Моля се съда да има предвид, че на основание чл.83 ал.1 т.1 от ГПК е освободен от заплащане на такси и разноски по производството. Сочат се доказателства. Правят се доказателствени искания.

В срока по чл. 131 от ГПК е постъпил писмен отговор от ответната страна, в която се посочва, че исквата молба с допустима като подадена в преклузивния двумесечен срок и от лице, притежаващо активната процесуална легитимация. Налице е и пасивната легитимация на ответното дружество. Считат за недопустимо едновременното предявяване на искове по чл.344, ал.1, т. 1-4 от КТ с искове по чл.224. ал.1 от КТ и по чл.220 от КТ. В случай, че се поддържат тези искови претенции, то се моли съда, ищцовата страна да бъде задължена да уточни кои от исковите претенции са заявени като основни и кои в условията на евентуалност.

Не оспорва обстоятелството, че ищецът е бил в трудово правоотношение с ответното дружество. Между ищеца и ответното дружество е имало постигнато споразумение за прекратяване на трудовия договор по взаимно съгласие. От счетоводната къща, с която работи фирмата, са изготвили съответните документи по реда на чл.325, т. 1 от КТ. С оглед претърпените травма и хирургична интервенция, и предвид спецификата на работата, работникът е предложил трудовото правоотношение да бъде прекратено по реда на чл.328, ал.1, т. 12 от КТ, което е и по-благоприятно за

него, с оглед възможността за получаване обезщетение за безработица за по-дълъг период от време, съобразно трудовия стаж, а не само за 4 /четири/ месеца при минимално обезщетение по КСО. След изготвянето на съответните документи съобразно искането на работника-ищец, същият е отказал да ги подпише, като тенденциозно се е снабдил с „продължение на болничен лист“ от 01.04.2022 г. Денят 31 март 2022 г. е бил редовен работен ден. Ищецът не се е явил на работа на 31 март 2022 г. с ясното съзнание, че трудовото му правоотношение е било прекратено. На 01.04.2022 г. се е явил, за да подпише съответните документи за прекратяване на трудовото правоотношение съгласно договореното с работодателя, а не за да започне работа. Неясно защо ищецът е отказал да подпише съответните документи за прекратяване на трудовото правоотношение.

С оглед постигнатото съгласие за изменение основанието на прекратяване на трудовото правоотношение от такова по чл.325. т. 1 от КТ на такова по чл.328, ал.1, т.12 от КТ, в трудовата книжка е било извършено своевременно поправяне на основанието за прекратяване от такова по чл.325 от КТ по чл.328, ал.1 т.12 от КТ.

С оглед постигнатото съгласие за прекратяване на трудовото правоотношение по взаимно съгласие обезщетение на ищеца за неспазено предизвестие не се е дължало. Излагат се подробни съображения по правото и исковите претенции.

В проведеното на 23.09.2022г. първо открито съдебно заседание по делото, съдът е прекратил производството частично по отношение предявените с исковата молба искове с правно основание чл.220 КТ и чл.224 КТ поради оттеглянето им.

Страните са постигнали принципно съгласие относно допустимостта и основателността на останалите предявени искове, както и относно размера на дължимото обезщетение по чл.225 КТ.

Съдът, като обсъди събраните по делото доказателства, достигна до следната фактическа обстановка:

Не е спорно, че между страните Д. П. К., ЕГН-***** от гр., ул. „.....“№.....,обл.Пазарджик, и Ролон Роло“ЕООД, ЕИК-112657033, със седалище и адрес на управление- гр.Белово, ул. „Белия камък“№16, обл. Пазарджик, представлявано от управителя Д. Й. Й., е съществувало трудово

правоотношение, като ищецът е заемал длъжността „пакетировач“ /или „опаковчик“/ в ответното дружество въз основа на Трудов договор №39 от 25.03.2019г. , при основно месечно трудово възнаграждение в размер на минималната работна заплата.

Видно от приетите по делото доказателства, със Заповед № 001/ 01.04.2022г. трудовото правоотношение било прекратено, като в посочената заповед като основание за прекратяването му, било посочена разпоредбата на чл.328,ал.1,т.12 от КТ- при обективна невъзможност от страна на работника за изпълнение на трудовия договор. Горното се установява от приетите по делото доказателства.

От представената по делото медицинска документация,в т.ч. епикриза и болнични листове се установява, че работникът е заболял на 26.01.2022г., като заболяването му е продължило до 30.03.2022г. , за което ищецът е уведомил ответното дружество. Впоследствие на ищецът бил издаден болничен лист от 04.04.2022г. за периода от 31.03.2022г. до 29.04.2022г. като продължение на предходния. На 29.04.2022г. на ищецът бил издаден нов болничен лист за периода от 30.04.2022г. до 29.05.2022г. от ЛКК.

От представената от НОИ справка се установява, че на ищеца К. не е било изплащано парично обезщетение по болничен лист за периода от 30.04.2022г. до 29.05.2022г.

В хода на производството по делото е била допусната и извършена съдебно- икономическа експертиза, видно от заключението на която, брутното трудово възнаграждение за определяне размера на обезщетението по чл.225 КТ е в размер на 657.80лв. Обезщетението за оставане без работа за 6 месеца следва да бъде равно на брутни 3946.80лв. Съгласно дадените от вещото лице разяснения в проведеното открито съдебно заседание, за да се изчисли окончателният размер на дължимото обезщетение по чл.225 КТ, от сумата от 3946.80лв следва да се приспаднат 164.45лв. /евентуално дължими за период от 24.09.2022г. до 30.09.2022г./, както и 516.00лв., който ищецът е получил въз основа на болничен лист , като окончателната сума е в брутен размер на 3266.35лв.

Експертното заключение не е оспорено от страните и прието от съда. Страните се съгласяват помежду си, че на ищецът К. се дължи сумата от 3266.35лв /брутен размер/.

Предвид установената фактическа обстановка, от правна страна съдът съобрази следното:

Предявени са искове с правно основание чл.344, ал.1, т.1, т.2, т.3 и т.4 от КТ във вр. с чл.225, ал.1 от КТ.

Исковата молба е депозирана в рамките на двумесечния срок, визиран в чл.358, ал.1, т.2 от КТ, броим от датата на издаване на заповедта за прекратяване на трудовото правоотношение, за която не са налице данни да е била връчена на ищеца. По своята правна природа спорът, с който е сезиран съда, е трудов спор между ищеца/ работник/ и ответника/ работодател/ за отмяна на наложеното на работника дисциплинарно наказание. При разпределяне на доказателствената тежест в съответствие с изискванията на чл.154 от ГПК в тежест на работодателя- ответника по делото е да установи при условията на пълно и главно доказване законосъобразното упражняване на дисциплинарната власт. Безспорно се установи наличието на валидно учредена трудовоправна връзка между страните по делото, като ищецът е заемал длъжността „пакетировач“ /опаковчик/, код по НКДП 93210001 в ответното търговско дружество.

Настоящият съдебен състав прима, че не е налице посоченото в заповедта уволнително основание, тъй като, за да се приеме че е налице обективна невъзможност, следва да бъде установено такова нововъзникнало обстоятелство, което възпрепятства и прави невъзможно изпълнението на трудовите задължения независимо от волята на страните и за всички служители в подобни идентични хипотези. В случаите, когато изпълнението се счита за рисково само според една от страните по трудовото правоотношение, от една страна не е налице невъзможност /рискът не е невъзможност/, нито е налице обективност като абсолютен факт, който възпрепятства изпълнението.

За да е налице уволнителното основание по чл.328, ал.1, т.12 КТ е необходимо работодателят да докаже, че има създадена нова обстановка, при която реалното изпълнение на трудовия договор е станало невъзможно, като причините, породили тази невъзможност трябва да бъдат обективно непреодолими за страните. От събраните по делото доказателства не се установи наличие на такива причини. Установява се единствено, че ищецът е ползвал отпуск за временна нетрудоспособност, която хипотеза не попада в приложното поле на чл.328, ал.1, т.12 КТ.

Предвид гореизложеното, искът за признаване уволнението за незаконно и неговата отмяна е основателен и следва да се уважи.

По иска с правно основание чл.344, ал.1 ,т.2 КТ:

Съгласно разясненията, дадени с т.решение № 2/2012 г. по т.дело № 2/2012 г. на ОСГК на ВКС, искът с правно основание чл.344,ал.1,т.2 КТ е важно правно средство за защита срещу незаконно уволнение. Прието е, че искът е конститутивен и с него се упражнява субективното преобразуващо право да се възстанови съществуването на трудовото правоотношение между работника или служителя и работодателя. Според същото тълкувателно решение, това право на работника или служителя възниква от незаконното уволнение и то предпоставя признаването му за незаконно и неговата отмяна, но също така и съществуването към момента на постановяване на решението на материалното субективно преобразуващо право на възстановяване. Възстановяването на незаконно уволнения работник или служител на предишната му работа се извършва с постановено и влязло в сила съдебно решение. Решението на съда за уважаване на иска има за съществена последица възстановяване на трудовото правоотношение такова, каквото е било преди уволнението и то има преобразуващо действие: със сила на присъдено нещо се възстановява прекратеното трудово правоотношение, възражда се същото трудово правоотношение съществувало между страните преди незаконното уволнение - за същата работа, трудово възнаграждение, условия на труд и др.

С оглед изхода на спора по иска с правно основание чл.344 ал.1 т.1 КТ, конститутивният иск за възстановяване на заеманата преди уволнението длъжност се явява основателен и съдът следва да възстанови ищеца на длъжността „пакетировач” в ответното дружество.

По иска с правно основание чл.344, ал.1, т.3 във вр. с чл.225 ал.1 КТ:

Предявеният осъдителен иск за заплащане на обезщетение за периода от датата на уволнението /01.04.2022г./ до 23.09.2022г. /приключване на устните състезания по делото/ в размер на 3900.00 лв . От приетите по делото доказателства обаче се установи по несъмнен начин от заключението по съдебно- икономическата експертиза, че брутното трудово възнаграждение за определяне размера на обезщетението по чл.225 КТ е в размер на 657.80лв.

Обезщетението за оставане без работа за 6 месеца следва да бъде равно на брутни 3946.80лв. Съгласно дадените от вещото лице разяснения в проведеното открито съдебно заседание, за да се изчисли окончателният размер на дължимото обезщетение по чл.225 КТ, от сумата от 3946.80лв следва да се приспаднат 164.45лв. /евентуално дължими за период от 24.09.2022г. до 30.09.2022г./, както и 516.00лв., който ищецът е получил въз основа на болничен лист, като окончателната сума е в размер на 3266.35лв. Експертното заключение не е оспорено от страните и прието от съда. Страните се съгласяват помежду си, че на ищецът К. се дължи сумата от 3266.35лв /брутен размер/.

Следователно, претенцията следва да се уважи за периода от 01.04.2022г. до 23.09.2022г. в размер на 3266.35лв., като за разликата до претендираната сума от 3900.00лв. следва да бъде отхвърлена. Претенцията по чл.225 от КТ е доказана по основание и размер посредством приетото по делото заключение на вещото лице.

Предвид изложеното, на ищеца К. следва да се присъди сумата от 3266.35лв. за претърпените от ищеца имуществени вреди за времето, през което е останал без работа, поради незаконно уволнение.

По иска с правно основание чл.344,ал.1,т.4 КТ

Предявеният иск е с различен фактически състав, който не се съвместява с исковете по т. 1, 2 и 3 на цитирания текст. При иска по т. 4 не се оспорва прекратяването на трудовото правоотношение, не се желае отмяна на заповедта за прекратяване и възстановяване на работа. Касае се до допуснатата грешка в посочване на основанието за прекратяване на трудовото правоотношение в самата заповед, трудова книжка или друг документ, който ищеца желае да ползва с оглед различните правни последици в следствие на различно основание за прекратяване на уволнението. В настоящия случай ищеца не желае прекратяването на трудовото правоотношение, нито твърди, че е налице грешка в посочване на основанието, а точно обратното – оспорва законосъобразността на прекратяването на трудовото правоотношение, поради липса на посочено основание за уволнение. Възможно е ищецът неправилно да е посочил текста на закона, като е имал предвид законовите последици от отмяна на незаконно уволнение, а именно вписване на отмяната на уволнението, съгласно чл. 346 от КТ. Обективно съединяване на исковете по чл. 344, ал. 1, т. 1, 2 и 3 от КТ с този по т. 4 е недопустимо, освен при

алтернативно съединяване, когато ищецът посочи кой е предпочитания иск, при съответно изложение в обстоятелствената част. Тъй като това не е налице, то следва съдът да прекрати производството по отношение на иска по чл. 344, ал. 1, т. 4 от КТ, като недопустим.

Въпреки това, тъй като уволнението на работника е признато за незаконно от съда /което не е спорно и между страните/, настъпилата промяна следва да се впише в трудовата книжка на ищеца К..

На основание чл.242,ал.1 от ГПК, следва да се постанови предварително изпълнение на решението в частта относно присъденото обезщетение по чл.225 КТ .

По разноските: Страните не претендират присъждането на разноски, поради което сторените такива остават за всяка една от тях.

Ответникът „Ролон Роло“ЕООД, ЕИК-112657033, със седалище и адрес на управление- гр.Белово, ул. „Белия камък“№16, обл. Пазарджик, представлявано от управителя Д. Й. Й. , следва да бъде осъден да заплати по сметка на РС- Пазарджик държавна такса в размер на 230.65лв. върху размера на уважените иски, както и сумата от 251,25 лв. за изготвяне на съдебно-икономическа експертиза, на осн. чл. 78, ал.6 ГПК

Воден от горното Пазарджишкият Районен съд,

РЕШИ:

ПРИЗНАВА уволнението на Д. П. К., ЕГН-***** от гр., ул. „.....“№.....,обл.Пазарджик, извършено със Заповед №001/01.04.2022г, издадена от управителя на „Ролон Роло“ЕООД, ЕИК-112657033, със седалище и адрес на управление- гр.Белово, ул. „Белия камък“№16, обл. Пазарджик – Д. Й. Й. , с която трудовото правоотношение на Д. П. К., ЕГН-***** е било прекратено на осн. чл. 328, ал. 1, т. 12 от КТ, **ЗА НЕЗАКОННО И ГО ОТМЕНЯ.**

ВЪЗСТАНОВЯВА на основание чл.344, ал.1, т.2 от КТ, ищеца Д. П. К., ЕГН-***** от гр., ул.„.....“№....., обл.Пазарджик, на заеманата преди уволнението длъжност – "Пакетировач", код по НКДП

93210001, в „Ролон Роло“ЕООД, ЕИК-112657033, със седалище и адрес на управление- гр.Белово, ул. „Белия камък“№16, обл. Пазарджик, представлявано от управителя Д. Й. Й..

ОСЪЖДА „Ролон Роло“ЕООД, ЕИК-112657033, със седалище и адрес на управление- гр.Белово, ул. „Белия камък“№16, обл. Пазарджик, представлявано от управителя Д. Й. Й., **ДА ЗАПЛАТИ НА** Д. П. К., ЕГН-***** от гр., ул.,.....“№....., обл.Пазарджик, на основание чл.344, ал.1, т.3 във вр. с чл. 225 ал.1 от КТ, сумата от 3266.35лв /три хиляди двеста шестдесет и шест лева и тридесет и пет стотинки/ в брутен размер , представляваща обезщетение за оставането му без работа за периода 01.04.2022 г. - 23.09.2022 г., ведно със законна лихва, считано от датата на предявяване на иска /20.05.2022г./ до окончателното изплащане на сумата, като отхвърля иска за разликата над сумата от 3266.35 лв. до 3900,00 лв., като неоснователен и недоказан

Прекратява производството по иска с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 4 от КТ като недопустимо.

ДОПУСКА предварително изпълнение на решението в частта относно присъденото обезщетение, на осн. чл.242,ал.1 ГПК.

ОСЪЖДА „Ролон Роло“ЕООД, ЕИК-112657033, със седалище и адрес на управление- гр.Белово, ул. „Белия камък“№16, обл. Пазарджик, представлявано от управителя Д. Й. Й., **ДА ЗАПЛАТИ на основание чл. 78, ал. 6 ГПК в полза на РС – Пазарджик /по сметката на Пазарджишкия районен съд/**, сумата в размер на 230.65лв – дължима държавна такса върху уважените искове, както и сумата от 251.25лв. за изготвяне на съдебно-икономическа експертиза - за изплатено възнаграждение на вещото лице от бюджета на съда

Решението подлежи на обжалване в двуседмичен срок от връчването му на страните пред Окръжен съд- Пазарджик.

Съдия при Районен съд – Пазарджик: _____